

TURISTI A KONE SI PODALI RUKY

Rozvoj turistiky v euroregiónne aj z konského sedla

Odvetvie cestovného ruchu, ak je v štáte dostatočne rozvinuté, je obrovskou devízou a zdrojom príjmov ŠR. Klub slovenských turistov prostredníctvom svojich aktivít na Slovensku rozvoju turizmu jednoznačne pomáha. Pozhovárali sme sa s novým predsedom KST Petrom Perhalom a predsedom novej sekcie Jazdeckej turistiky KST Ing. arch. Michalom Hučkom.

Peter Perhala

Pán Perhala, aké sú plány čerstvého predsedu Klubu slovenských turistov. Čo nové prinášate?

Som z mladšej generácie a chcel by som omladiť jednoducho kolektív funkcionárov, od ktorých sa očakávajú inovatívne myšlienky, dynamizácia a zlepšenie propagácie Klubu slovenskej turistiky. Chceme robiť aktivity nielen pre svojich členov, ale viac sa priblížiť širokej verejnosti a stať sa dôležitým hráčom v oblasti rozvoja cestovného ruchu na Slovensku. Na Valnom zhromaždení bol omladený aj celý Výkonný výbor KST, ktorý má 7 členov.

KST začína fungovať aj v nových, netradičných aktivitách.

Áno, na základe našich programových cieľov v roku 2008 boli schválené 3 nové sekcie: Sekcia kempingu a karavaningu, Sekcia zdravotne postihnutých a Sekcia jazdeckej turistiky.

Na júnovom valnom zhromaždení v roku 2010, ktoré bolo volebné, boli etablovaní aj

predsedovia týchto nových sekcií a teraz sa začína pracovať na programe činnosti nových sekcií.

Stanovy KST hovoria, že poslaním, okrem iného, je ...vykonávať verejno-prospešnú činnosť zameranú na vytváranie podmienok na turistiky (značkovanie, výstavba a údržba turistických chodníkov, sprievodcovskú činnosť, atď.)

Sme občianske združenie, resp. nezisková organizácia, zameraná v oblasti športu a podporovaná v prvom rade dotáciami z ministerstva školstva. Ďalšie možnosti financovania máme v predkladaní projektov, či už cez eurofondy alebo cez vyššie územné celky, samosprávy a podobne. Budeme intenzívne hľadať aj sponzorov pre naplnenie našich cieľov a činnosti. Áno, staráme sa o turisticky značené chodníky - na Slovensku ich máme skoro 14 tisíc km - staráme sa o ich údržbu a obnovu. Na toto musíme každoročne žiadať dotáciu z ministerstva školstva. Nedostávame

ju pravidelne v rovnakej výške, čo je dosť smutné, lebo to nerobíme pre seba, je to verejno-prospešná činnosť pre našich občanov aj pre cudzincov. Takýmto spôsobom pomáhame rozvíjať cestovný ruch na Slovensku. Spolupracujeme so Slovenskou agentúrou pre cestovný ruch, s odborom cestovného ruchu ministerstva hospodárstva SR a ďalšími inštitúciami.

Kolko má KST členov a aká je komunikácia a záujem o aktivity.

Naša činnosť je celoročná, máme vyše 20 tisíc registrovaných členov, vyše 400 základných materských klubov, ktoré sa združujú v regionálnych radách. Každý víkend základné kluby a odbory organizujú rôzne všestranné turistické podujatia po celom Slovensku. Vydávame celoročný kalendár podujatí pre našich členov a pre širokú verejnosť. Ústredne organizujeme Hlavné podujatia KST v každom roku. Sú to napr.: Slovenský zimný zraz turistov, na ktorý nám každoročne chodí okolo 1000 ľudí. Nie sú to

len naši členovia, ale aj neorganizovaní a turisti zo zahraničia. Podujatia sa organizujú vždy v inom kúte Slovenska. Potom je to Slovenský zraz turistov či Slovenský zraz cykloturistov, ktorý tento rok organizujeme tu v Bratislave. Som predseda organizačného štábu, bude posledný augustový víkend. Ďalej sú to podujatia vodnej turistiky, napr. Slovenský zraz mladých vodákov a pod. Robíme športové preteky pre mládež v turistickej zdatnosti cez krajské kolá a Majstrovstvá Slovenska. Vyvrcholením sú medzinárodné preteky mládeže a mládežníckej turistickej olympiády s Českou republikou. A v podobnom duchu máme záujem robiť turistické podujatia jazdeckej turistiky pre našich členov a širokú verejnosť.

Pán Perhala, máte radi kone?

Ja mám zvieratá rád. Samozrejme aj kone. Síce som ešte na koni nejazdil, ale zato rád pozorám v televízii dostihy a športové jazdecké prenosy. Kone obdivujem. Verím, že ma predseda Sek-

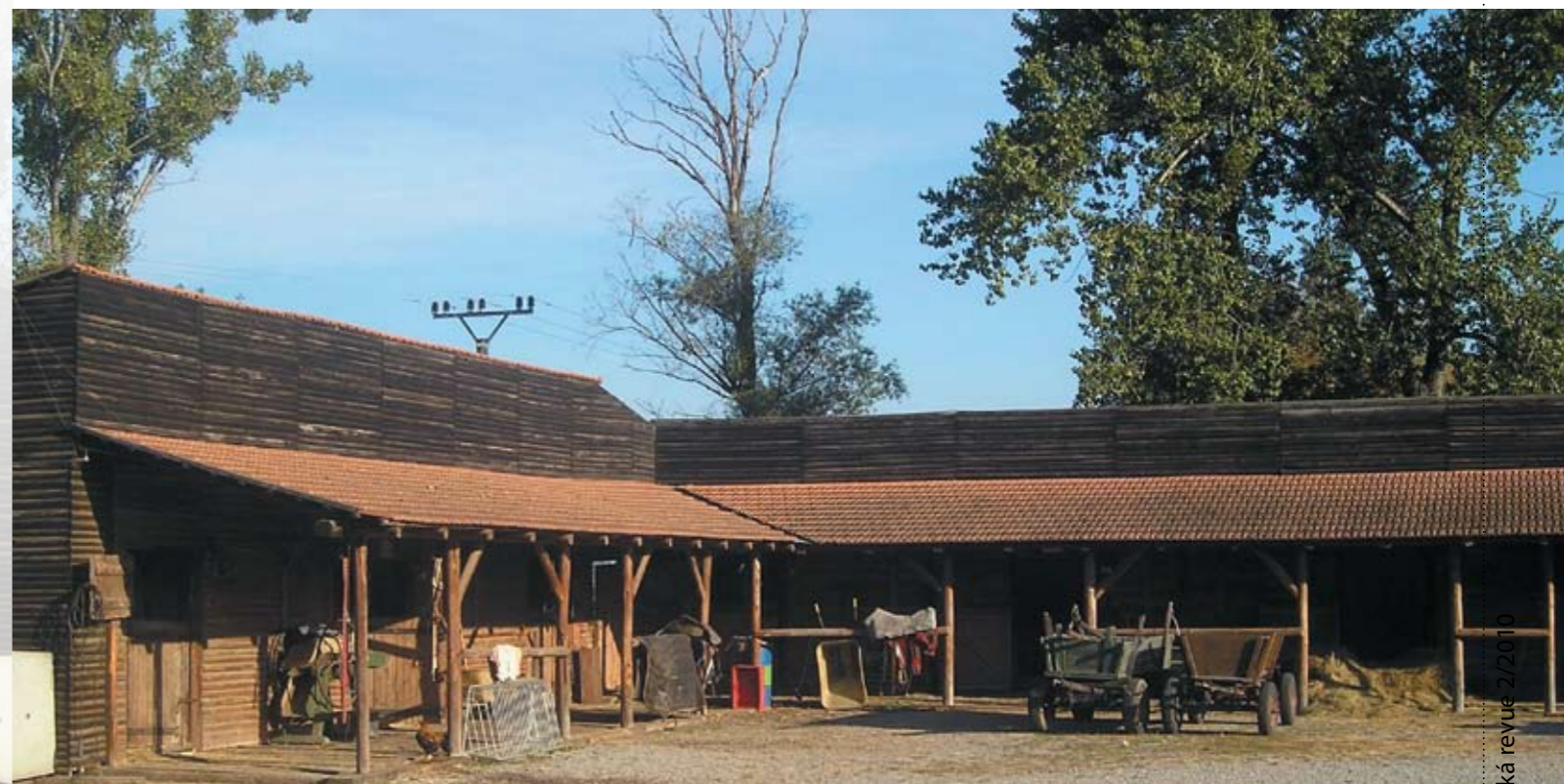
cie jazdeckej turistiky Michal Hučko naučí spoznávať prírodné krásy i z konského sedla.

Predsedom novej sekcie Jazdeckej turistiky sa stal Ing. arch. Michal Hučko

Ako vznikla táto idea a kde sa to všetko začalo?

Dlhé roky som pôsobil ako aktívny pretekár, tréner, rozhodca a funkcionár v jazdeckom športe pod hlavičkou Slovenskej jazdeckej federácie. V roku 1999 som ukončil svoju aktívnu kariéru organizovaním Majstrovstiev Európy v jazdeckej disciplíne voltážne jazdenie, ktoré sa uskutočnilo v rámci veľtrhu Agrokomplex v Nitre. Príprave na jazdecký šport a trénovaniu mládeže som sa venoval bezmála 25 rokov. Po skončení aktívnej športovej činnosti som sa začal venovať turistickému jazdeniu, ktoré mi prináša relax a pobyt v prírode s mojou rodinou. Nadviazal som staré kontakty s „vyslúžilými“ jazdcami, ktorých takisto zlákal poznávanie prírody z konského chrbta. A povedali

sme si, že teraz by sme si mohli splniť to, o čom sme už dávno snívajú ako mladí jazdci. Robiť turistické jazdenie, ktoré nás ako decká naplňovalo dobrodružstvami, indiánkami, hrami na kovbojov. Povedal som si, prečo by sme si nespĺnili takýto sen, prečo nedať dokopy partiu ľudí, ktorá by sa tejto záľube venovala trochu organizovanejšie. V jazdeckých oddieloch je takýchto nadšencov veľa, robia jazdeckú turistiky, no zatiaľ neoficiálne ako svoje záujmové výlety niekde do okolia. Zoficiálne to znamená dať turistickému jazdeniu určitý systém, pravidlá, pamätať na bezpečnostné aspekty. To je potrebné najmä pre nových ľudí, ktorí sa chcú zapojiť do tejto rekreačnej aktivity, aby vedeli čo a ako majú robiť, čo si môžu dovoliť a čo nie a kde môžu získať potrebné informácie. Kôň totiž nie je bicykel, ani čln, je to živý 500-kilový tvor plný energie, ktorú treba zvládnuť a na to je potrebná určitá prax. Fantastická vychádzka v teréne, ak nie sú potrebné skúsenosti a pripravený kôň, sa môže skončiť katastrofou,

Jazdecká stanica

Ing. arch. Peter Hučko

na príklad ak nevieme zvládnuť splašeného koňa.

Výkonnostný šport si vyžaduje, pravdaže, vyššie nároky na pripravenosť jazdca, ale ako je to s jazdeckou turistikou?

Slovenská jazdecká federácia združuje výslovne jazdcov a kone, ktorí sa venujú pretekaniu v rôznych jazdeckých disciplínach. Jazdecká turistika sa snáď najbližšie približuje k dištančnému jazdeniu, ktoré je však na rozdiel od jazdeckej turistiky jednou z najnáročnejších jazdeckých disciplín. Našou snahou je dostať turistické jazdenie medzi širokú verejnosť a neuvažujeme zatiaľ vytvárať výkonnostné triedy. V mnohých jazdeckých oddieloch majú vhodné kone, ktoré ukončili svoju pretekársku kariéru, sú spoľahlivé a na takéto aktivity vhodné. Aby sme jazdeckú turistiku mohli vôbec naštartovať, je potrebné dopracovať celkovú filozofiu, vytrasovať a vyznačiť jazdecké chodníky, vytvoriť mapy a komunikovať so záujemcami doma a organizátormi jazdeckej turistiky aj v zahraničí. Pochoopenie a potrebnú filozofiu, le-

gislatívne zabezpečenie, pomoc pri trasovaní, to všetko sme našli pod Klubom slovenských turistov. V súčasnosti prebiehajú nominácie do sekcií jazdeckej turistiky v regionálnych radách po celom Slovensku.

Čo sa týka jazdeckých trás, začíname popri vodných tokoch, lebo toto územie má jedného majiteľa a tým je povodie danej rieky. Aj ostatné územia sú u nás zatiaľ prechodné bez problémov, no zmeny majiteľov pozemkov môžu bez dobrej zmluvy priniesť v budúcnosti problémy a obmedzenie pohybu jazdcov.

Som Bratislavčan, dlhé roky som pôsobil v jazdeckom oddieli Karpátia, ktorý sa nachádza pri rieke Morava,

a tým sa prvou oficiálnou jazdeckou trasou stalo územie popri tejto rieke, začínajúce pri hrade Devín a zatiaľ končiace v barokovom žrebčine v Kopčanoch. Revitalizácii tohto žrebčína sa v súčasnosti venujem v rámci mojej profesie a spolu s tamojším predsedom jazdeckého oddielu Stanislavom Matulíkom sme v tomto objekte vytvorili aj prvú jazdeckú stanicu s možnosťou ustajnenia a ubytovania jazdcov. Žrebčín v Kopčanoch sa stal oficiálnym centrom vzdelávania v oblasti jazdeckej turistiky s medzinárodnou pôsobnosťou.

Jazdecká turistika sa dostala na jar tohto roku pod krídla Klubu slovenských turistov, následne bola schválená Sekcia jazdeckej turistiky a tým sa dostala na oficiálnu úroveň. Schválenú máme už aj metodiku značenia, na schválenie čakajú oficiálne pravidlá, ktoré sme prevzali od Čechov po dohode s predsedkyňou jazdeckej turistiky Milenou Andrlovou. Ich pravidlá sú detailne rozpracované, odskúšané a tým nám pomôžu urýchliť ich zavedenie do praxe. S Čechmi a Rakúšanmi sme rozbehli čulú komunikáciu, výsledkom čoho je už zrealizovaná prvá turistická akcia z rakúskeho Heidenreichsteinu do Kopčian, ktorú v dĺžke 300 km za desať dní absolvovali naši rakúski priatelia z Horného Rakúska. Zážitky z tejto cesty aj s obrazovou dokumentáciou priblížime čitateľom Jazdeckej revue v ďalšom čísle.

Jazdecká turistika môže pomôcť aj ekonomike a zamestnanosti...

Presne tak, potrebuje to však vybudovať potrebnú infraštruktúru,

možnosti prenocovania na rančoch, v penziónoch, jazdeckých oddieloch a pod. Som rád, že sa mi podarilo spojiť koníčka s mojou profesiou architekta. Vďaka koňom som precestoval celý svet, navštívil som množstvo jazdeckých areálov, spoznal prevádzku a videl, ako to má fungovať. Moje skúsenosti teraz zúčujem pri mojej práci a verím, že vybudovanie siete jazdeckej turistiky má význam aj na Slovensku a vzniká tým aj nový produkt cestovného ruchu. Nie je pravdaže masový, ale je to produkt, ktorý penziónom, jazdeckým oddielom a vznikajúcim centrami jazdeckej turistiky prinesie istý ekonomický rozvoj, bude to niečo nové, čo bude lákať ľudí, rozšíri to aj možnosti vzniku nových pracovných miest.

Ako to bude fungovať, ráta sa len s tými, čo majú vlastného koňa?

Je to na dvoch úrovniach, buď má človek vlastného koňa, naplánuje a realizuje si svoju cestu sám, alebo si koňa zapožičia v oddieloch, kde na to majú určené kone aj so skúseným sprievodcom, a podľa svojich schopností absolvuje vychádzky do okolia. Atraktívna je aj jazdecká turistika so záprahom, ktorú môže absolvovať napríklad celá rodina. Vezú sa na záprahu, ktorý sa stáva aj miestom nocľahu, môže mať vstavanú kuchyňu a na doprevádzajúcich koňoch sa majú možnosť vystriedať všetci účastníci aj v sedle.

Organizovaním pod KST chceme dosiahnuť ľahšiu komunikáciu so záujemcami o tento druh turistiky, pomôcť už založeným jazdeckým stanicám v rozvoji a umožniť aj (zatiaľ len milovníkom koní) zrealizovať ich sen o jazdeckej turistike. Pod vedením KST sa budeme snažiť prehľbovať spoluprácu na organizovaní turistických akcií, školení a vzdelávaní.

Rozhovor pripravila:

Darina Gyurkovicsová

Foto: autorka a archív

Ing. arch. Michala Hučka